

navijači so ga v zboru podbujali z enakomernimi klici: Jo-že, Jo-že, dvajset tisoč gledalcev je razburjenih vstalo s sedežev in nehotе začelo ponavljati isti klic, Bru-

da. Do zadnje zapreke je bil Banščak pred njim, tedaj pa je grški tekač napel vse sile, zmagal za desetinko sekunde in — se od napora onesvestil. Ko se je spet zavedel, je poklical tekmeца in ga — objel. Taki so pravi športniki!

Turki so preskrbeli svojim tekmovalcem vaditelja (trenerja), stasitega Amerikanca. Ta je opazoval naše atlete in zmaheval z glavo. Vodja naših ga je vprašal, kaj mu ni po volji. Američan mu je odgovoril: »Škoda, da imate tako slabega trenerja. Mnogo napak bi bilo treba popraviti.« Naš vodja mu je odgovoril, da trenerja sploh nimamo, ker nimamo zanj denarja. Tedaj je bil sicer tako mirni Američan v hipu ves iz sebe od začudenja: »Kaj? Da ste brez trenerja toliko napravili! Dajte mi vaše fante samo za leto dni v roke, pa vam napravim iz njih tekmovalce, ki bi bili vsakemu evropskemu narodu v čast!«

Sedaj pa še malo iz šaha. Pred mesecem sem vam napovedal, da se v kratkem prične boj za svetovno prvenstvo med dosedanjim prvacom dr. Aljehinom in holandskim mojstrom, profesorjem matematike dr. Euwejem. In res se je začelo. Že kar v prvi partiji je Aljehin s hudim napadom nadvladal nasprotnika. V drugi mu je ta s premišljeno in previdno igro vrnil milo za drago. Alj Aljehin ni zaman svetovni prvak: dobil je tudi tretjo in četrto igro. Tako torej vse kaže, da bo ohranil svoj častni naslov, a vsako prerokovanje je nevarno, zakaj boj bo še dolgo trajal in vpraša se, kdo bo bolje vzdržal. Saj je tudi Aljehin izgubil prve igre s Capablancu, potem je pa vendar vrgel prejšnjega svetovnega prvaka s prestola. Na vsak način je to boj med dvema velikanoma duha, ki ga ves svet napeto zasleduje.

Foto Leica — R. Kos

Jože Bručan

čan pa je z divnim naporom večal razdaljo, ki ga je ločila od najbližjega tekmeца, in pedeset metrov pred njim prispel popolnoma svež prvi na cilj. In na častnem jamboru je zavihrala jugoslovanska trobojnica!

Drug zanimiv prizor. Pri teku na 400 m čez zapreke se je srečal dolgoletni balkanski prvak Grk Mantikas z odličnim jugoslovanskim tekačem Banščakom. Mislil je, da bo spet z lahkoto zmagal. Pa je šla tr-

borbi športa prišel že do skrajne meje svojih zmognosti, nadaljnja stopnjevanja so že zelo neznatna.

Izmed dežel je Amerika tista, ki je najbolj obsedena na rekorde. Ker se tam na običajnih področjih ni posročil noben rekord več, so si Amerikanci izmislili različne, lahko bi rekli, bedaste stvari, da bi ljudje prišli na svoj račun. V Minnesoti (državi v Ameriki ob reki Misisipi) je na primer 27 moških napravilo tekmo, kdo od njih bo najhitreje popil največ piva. Vlegli so se na slamnjače in napeljali cevi iz sodčkov v usta. Ta čudni rekord je

P e t e r R o ž m a n

Čudna tekmovanja

Šport in tehnika sta mnogo doprinesla k temu, da občudujemo dandanes vsi, stari in mladi, rekorde. Višine, ki so jih dosegli z letali, hitrosti s kolesom ali avtom, posebno pa rekordi človeškega telesa: tek, skoki itd., vse to nam vedno znova vzbuja občudovanje in strmenje. Toda človek je v večini

dosegel možakar, ki je izpil cel sodček, to je 25 litrov piva, v eni in pol uri. Neko drugo tekmovanje se je nanašalo na surova jajca; zmagal je neki delavec iz vasi Heureka v ameriški državi Dakota. Pojedel je 60 surovih jajc drugega za drugim in je v tej panogi premagal zamorca Toma Drajo iz Washingtona, ki jih je pospravil le 40. Italijan Cavarino Nazarino je pojedel naenkrat 300 metrov špagetov (makaronov, ital. narodne jedi), ki jih je namočil s enim litrom rdečega vina, 72 letni Kreol Sam Webster pa je pojedel v mestu Key Westu 108 kosov zrelih zapadno - indijskih banan.

Toda ne samo na področju jedače in pijače poznamo taka čudna tekmovanja. V Londonu so proglasili neko pisarniško uradnico za rekorderko, ker je imela največ imen. Za vsako črko abecede so ji dali njeni starši svoje ime. Njena posetnica je bila tako dolga, kakor jo je imel spremljevalec Hadži Halef Omar, če ste čitali Karla Maya. Imenovano dekle iz Londona je imelo teh 26 imen: Ana, Berta, Cecilija, Diana, Emilija, Fani, Gertruda, Hipatija, Inez, Jane, Katarina, Lujiza, Maud, No-

ra, Ofelija, Peper, Quinze, Rebeka, Starhey, Terezija, Ulikses, Venus, Winifred, Xenofon, Yeta, Zenuy in priimek Pherson (če se vam naslov ne zdi preveč dolg, ji lahko pišete razglednico s pozdravili).

Amerikanci pa imajo tudi ljudi, ki mislijo, da se morajo kakor kužki plaziti po vseh štirih, da kaj dosežejo. Mož z imenom Kennedy iz Teksasa je postavil tale rekord: 43 ur neprestano se je pomikal po vseh štirih naprej in je prišel v tem času 30 km daleč.

Neki nemški kmet je znal živega vola, težkega 175 kilogramov, predstavljati za zabavo sem in tja in nekí budimpeštanski brivec ima svetovni rekord v britju; za namilenje in britje starejšega moškega je potreboval samo 43 sekund, toda njegovemu klijentu je od strahu zaradi hitrega upravljanja ostrega rezila postalo med tekmo slabo, da je omedlel.

Iz vsega tega lahko razvidimo, kako daleč dovede ljudi strast za rekordi in kako lahko iz zdravega športnega tekmovanja nastane največja bedarija.

Kotiček z narodno-obrambne razstave CIRIL-METODOVE DRUŽBE, naše odlične prosvetne ustanove, ki slavi letos petdesetletnico neprecenljivega dela in borbe za narod